

## **POSTANOWIENIE Z DNIA 4 LIPCA 2012 R.**

**KSP 7/12**

*Przewodniczący: sędzia SN Andrzej Siuchniński.*

*Sędziowie SN: Przemysław Kalinowski, Roman Sądej (sprawozdawca).*

Sąd Najwyższy – Izba Kar na po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2012 r., skargi T. R. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w sprawie o sygn. akt /.../, na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)

postanowił:

1. z w o l n i ć T. R. od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi;
2. s t w i e r d z i ć , że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym, w sprawie o sygn. /.../ nastąpiła przewlekłość postępowania;
3. p r z y z n a ć T. R. od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości dwóch tysięcy złotych.

### **UZASADNIENIE**

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony (...) skarga taka podlega stałej opłacie w wysokości 100 zł. Składając skargę T. R. opłaty tej nie uiścił. Biorąc jednak pod uwagę, że od kilku lat przebywa on w zakładzie karnym i stosowane jest wobec niego tymczasowe aresztowanie, uznać należało, iż wystąpiły podstawy do zwolnienia go od obowiązku uiszczenia tej opłaty.

Skarga T. R. zasługiwała na uwzględnienie.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie II Aka (...) Sąd Apelacyjny częściowo uchylił wyrok Sądu Okręgowego i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania. W stosunku do jednego z przypisanych skarżącemu czynów, po zmianie wyroku Sądu pierwszej instancji, skazanie na rok pozbawienia wolności stało się prawomocne.

W części dotyczącej prawomocnego skazania, w dniu 12 lipca 2011 r., wpłynęła do Sądu Apelacyjnego kasacja obrońcy T. R. Jednakże wobec przekazania akt sprawy Sądowi pierwszej instancji, kasacji tej nie nadano procesowego biegu. Sąd Apelacyjny począwszy od dnia 1 sierpnia 2011 r. do dnia 31 maja 2012 r., pisemnie bądź telefonicznie zwracał się do Sądu Okręgowego o nadesłanie akt, ale uzyskiwał informacje, że w ponownie rozpoznawanej sprawie wyznaczane są kolejne terminy rozpraw, wobec czego nie ma możliwości ich udostępnienia.

W dniu 30 maja 2012 r. wpłynęła do Sądu Apelacyjnego przedmiotowa skarga T. R. Następnego dnia Sąd Apelacyjny zażądał od Sądu Okręgowego nadesłania tych tomów akt, które powstały po wydaniu wyroku Sądu Apelacyjnego, a już w dniu 4 czerwca 2012 r. tomy te przedłożono, co umożliwiło Przewodniczącemu II Wydziału Karnego wydanie zarządzenia o przyjęciu kasacji i doręczeniu jej odpisów w trybie art. 530 § 1 k.p.k.

Następnego dnia po wydaniu tego zarządzenia akta zwrócono Sądowi Okręgowemu.

Na powyżej przedstawionym etapie postępowania skargę T. R. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, **przedstawiono do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, który rozważył co następuje:**

Przedstawiona powyżej sekwencja wydarzeń w sposób jednoznaczny wykazuje, że w tej sprawie, na etapie postępowania przedkasacyjnego, istotnie doszło do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania. Skoro po wydaniu w dniu 31 maja 2012 r. zarządzenia o konieczności przedłożenia części akt sprawy, cała procedura związana z nadaniem procesowego biegu wniesionej kasacji zajęła zaledwie pięć dni, a uprzednio oczekiwano na nadesłanie akt przez przeszło dziesięć miesięcy, to nieuzasadniona zwłoka w podjęciu skutecznych czynności jawi się jako oczywista. Sąd Najwyższy niejednokrotnie wskazywał, że trudności organizacyjne, jakie wiążą się z dwutorowością rozpoznawania sprawy, na skutek konieczności częściowego ponownego jej rozpoznania, a niezależnie od tego, nadania biegu wniesionym kasacjom, nie mogą powodować

bezczynności w tym drugim zakresie (por. postanowienie z dnia 21 grudnia 2006, KSP 10/06, Lex 224629 czy z dnia 21 sierpnia 2007, KSP 7/07, Lex 311179). Niewątpliwie w takich sytuacjach niezbędne jest dokonanie racjonalnych ocen i prognoz co do możliwości szybkiego zakończenia ponownego rozpoznania sprawy (wszak zależnego od zakresu uchylenia), ale kiedy – jak w sprawie niniejszej – okres ten zdecydowanie się wydłuża, niezbędne staje się wyłączenie części akt niezbędnych do rozpoznania kasacji bądź sporządzenie ich uwierzytelnionych kserokopii czy też uzgodnienie z Sądem Najwyższym sposobu i terminów przekazania całości akt.

W tej sprawie Sąd Apelacyjny zdecydowanie zbyt długo oczekiwał na przekazanie akt z Sądu niższej instancji i nadanie biegu wniesionej kasacji. Trudno nie rozumieć rozgoryczenia skarżącego na ten stan rzeczy, skoro – jak twierdził – „po 10 miesiącach od złożenia skargi kasacyjnej nie wydarzyło się nic, oskarżony nie otrzymał żadnych informacji o jej losach”, a prawomocne skazanie za nakłanianie do fałszywych zeznań (którego dotyczy właśnie kasacja), stanowi argument przeciwko uchyleniu tymczasowego aresztowania.

Uznając zatem zasadność skargi T. R., rozważyć należy wysokość sumy pieniężnej, która byłaby odpowiednia do stwierdzonej *in concreto* przewlekłości postępowania przedkasacyjnego. Sam skarżący nie określił wysokości swojego żądania. Biorąc jednak pod uwagę etap postępowania, na którym doszło do nieuzasadnionej zwłoki, a więc to, że dotyczy on prawomocnego orzeczenia; długość tej zwłoki; specyfikę sytuacji, która obiektywnie utrudniała niezwłoczne podjęcie czynności procesowych (akta sprawy muszą być w dyspozycji dwóch sądów) oraz to, że Sąd Apelacyjny nie pozostawał w stanie bierności, a wykonywał szereg czynności wykazujących systematyczne zainteresowanie sprawą – Sąd Najwyższy uznał, że odpowiednią sumę pieniężną, stanowiącą specyficzne zadośćuczynienie dla skarżącego, stanowi kwota 2 000 zł.

Kierując się przedstawioną powyżej argumentacją, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.